

ששה סיפורים

ואיש אחד

ששה סיפורים מרכיבים את הכתבה הבאה: ילד שהקשיב לשיחת הורים שלא-ברשות; בחור בוגר כתות עבודה-זרה בהודו שהגיע לנקות את האולם לאחר ליל הסדר; קצין קרבי שקיבל פיק ברכיים בעומדו מול הרבי כפי שלא הרגיש גם בקרב עקוב מדם; אשה שביקשה ברכה עבור בתה שהתגלה אצלה גידול ממאיר; איש עסקים ידוע שבכה ללא הפוגה בעקבות תשובה שקיבל מהרבי; שדרן רדיו קיבוצניק שהחליט להקדיש פינה ליהדות בתוכנית הרדיו הפופולארית שלו – ששת האנשים הללו מספרים את סיפורו של בית חב"ד בשדרות בראשות הרב משה זאב פיזם, הנמצא כעת בתנופת פיתוח רבתי • כן, לא שכחנו גם את פגזי המרגמות שנחתו ביישוב, והנה סיבה טובה נוספת מדוע צריך להרחיב את הפעילות...

מאת: שי גפן

מה שהיה כבר לא יהיה. שדרות לא תחזור לעצמה כפי שהיתה ערב נפילת המרגמות – כך לפחות חושבים מרבית תושבי שדרות, שמאמינים כי פגזי המרגמות יחזרו לנחות בעירם לאחר שישוגרו מכיוון עזה. מסקר מקיף שנערך השבוע בין תושבי שדרות והדרום עולה כי 68 אחוזים סבורים כי פגזי המרגמות יחזרו לשדרות. אחוז דומה מאמין כי קטיושות ינחתו בעתיד הלא-רחוק גם על אשקלון, ה"לית".

"במצב שכזה" – אומר השליח בשדרות הרב משה פיזם זה 14 שנה – "מה שנתר הוא לחזק את התושבים; להפיח בהם רוח של אמונה ותקווה, ובעיקר להביא בפני הכל את דעתו של הרבי מלך המשיח, על המצב הבטחוני. מי שלמד ואמון על דבריו של הרבי, לא התפלא לנוכח פגזי המרגמות שנחתו בעיר. על פי מדיניות הוויתורים, ידענו שזה יגיע בשלב כזה או אחר".

מיד לאחר המרגמות, התקשרו אל הרב פיזם יהודים רבים שרצו לדעת מה עושים, כיצד מתנהגים, מה הרבי אומר שצריך לעשות כעת. "הרגענו את כולם, וכתבנו לרבי ואת המכתב הכנסנו ליאגרות קודש" כפי שאנו נוהגים דרך קבע. תשובת הרבי לתושבי שדרות הייתה אקטואלית למצב: **"נהנתי ממה שכותבים שחזקים הם בבטחונם בה' ואינם מתרשמים כלל וכלל"**. התשובה נסכה בנו בטחון ואף במקורבי בית חב"ד".

הפגזים תפסו את הרב פיזם כשהיה טרוד במרכז המסחרי של העיר. "לפתע נשמעו פיצוצי המרגמות ובתוך דקות העיר כולה הייתה מוגפת. כמו עיר רפאים. אמנם קודם לכן לא הרבו לדבר על האפשרות הזאת, אבל החשש קינן בלבבות כולם, ובאותו רגע הבנו שהעיר נכנסה למציאות חדשה. קשה מאד יהיה להחזיר אחורה. מה שנתר לנו לעשות במצב הזה, להגביר את הפעילות, להרחיבה ולהעמיק בקרב תושבי העיר. לנסוך בטחון מוחלט".

העיר הדרומית שדרות התפתחה בעשור השנים האחרונות ללא הכר. מעיירה של שמונת-אלפים תושבים, הפכה לעיר בת 22 אלף נפש. חלק נכבד בגידולה של העיר נזקף לזכות העולים מחבר העמים.

הרב משה זאב פיזם הגיע לעיירה לפני 14 שנים. קשיי הקליטה היו קשים למדי. גם היום לא יכול הרב פיזם לשכוח את מה שעבר עליו. "נסיונות שמים", הוא מגדיר את התקופה ההיא במבט לאחור.

● כיצד למעשה הגעת לשדרות הדרומית?

חותני הרב אברהם דונין התגורר במשך מספר שנים במושב ברוש הסמוך, כיון שניהל את בית ספר חב"ד שבמושב. לימים עקר את דירתו, אולם הזכרונות והחיבה לדרום לא משו ממנו. כשבתו הראשונה הגיעה בקשרי שידוכין, הציע לגיסי הרב ישראל הרשקוביץ, להיות שליח באופקים הסמוכה. הוא אכן נטל על עצמו, והשאר היסטוריה. הפעילות הענפה שלו שווה כתבה בפני עצמה. כאשר אני הגעתי בקשרי שידוכין עם בתו, הציע לי להיות השליח בשדרות.

היה זה בשנת תשמ"ז. כתבנו על כך לרבי ובקשנו את הסכמתו וברכתו הק'. התשובה של הרבי הייתה מפתיעה: "פסק דין **בכתב**

מצא. בינתיים התגורר במושב ברוש הסמוך, כאשר כל רכושו היה ארוז בקרטונים, מוכן להובלה. "למעשה כבר התייאשנו" – הוא משחזר את מה שעבר בימים ההם. "חשבנו כי כבר לא נמצא דירה במקום. אולם ידענו שמדובר בקשיים ראשוניים של השליחות".

על אותה תקופה, יש בפי הרב פיזם סיפור מרגש: "באותם ימי בראשית שבהם חיפשנו דירה, נפגשנו עם אחת המשפחות כדי לראות את הדירה, ובתוך כך ניהלתי שיחה עם הורי המשפחה על תורה ומצוות וחיים יהודיים. בסופו של דבר העסקה לא יצאה אל הפועל וברבות הימים המשפחה ירדה מהארץ. לפני שנתיים קיבלתי ד"ש מבחור שהציג את עצמו כבן של אותם בני זוג. הוא סיפר כי היום הוא לומד בישיבה בצפת כששאלתי אותו איך

הרב פיזם עם ילדי קייטנת חב"ד

הוא הגיע לישיבה, סיפר כי כשניהלתי שיחה עם ההורים הוא היה ילד קטן שעמד מן הצד והקשיב. הדברים נקלטו במוחו וחלחלו עמוק. כשהגיע הזמן, הבשילו הדברים והגיעו לידי מעשה. כיום המשפחה כולה השתנתה מהקצה אל הקצה...

מכל מקום, עוד לפני שמצא דירת מגורים כבר החל בפעילות. הארוע הרשמי הגדול שעשה, היה חגיגת סיום הרמב"ם גדולה ומרשימה לתושבי שדרות. כל פרנסי ורבני העיר הגיעו לחגוג את סיום הרמב"ם, כולל ראש המועצה דאז, מר עמיר פרץ, כיום ראש ההסתדרות ויו"ר תנועת "עם אחד". ההחלטה הראשונה של ראש העיר פרץ, בעקבות סיום הרמב"ם היתה לקרוא רחוב בעיר על שם הרמב"ם.

לאחר הטלטולים מצא סוף סוף הרב

שאינו בהנ"ל חשש הסגת גבול ואז יתעניינו בהנ"ל". לרגע לא הבנו מה הרבי רוצה, ומדוע צריך אישור בכתב על כך שאינו חשש להסגת גבול. פנינו לרב ירוסלבסקי מנחלת הר חב"ד, ועל פי הוראתו ביקשנו את רשותם של כל אותם אלו שפעלו בשדרות מטעם חב"ד באותן שנים. לאחר מכן כתב הרב ירוסלבסקי פסק דין בכתב שאינו בשליחות זו משום הסגת גבול ושלחו לרבי. כשהרבי קיבל את פסק הדין מיד הוציא תשובה "הסכמה וברכה".

כאמור, שלב ההתחלה היה קשה. הימים ימי תשמ"ז; שדרות הקטנה והצפופה ללא בניה חדשה, לא הקלה על ההתאקלמות של הרב פיזם. בעיירה לא היו דירות פנויות. במשך 3 חודשים הסתובב הרב פיזם כדי למצוא מקום ראוי לשמו להתגורר בו, אך לא

העולים – עולים!

בשדרות מתגורר יהודי ישיש, עולה חדש בן 87. הלה קומוניסט מושבע ובשום פנים ואופן לא הסכים שנכדו יבוא לחב"ד. לשם כך טרח ובדה סיפור שאשתו היא גויה – מה שהתברר בוודאות כלא נכון. בסופו של דבר גם היהודי הזה החל לבוא להתפלל בבית הכנסת שנפתח לפני מספר חודשים.

בליל חג הפסח, הטריח את עצמו רגלית מרחק רב כדי להשתתף בליל הסדר הציבורי של חב"ד. בואו של האיש הפך לשיחת היום בקרב הקהילה הרוסית...

סיפור נוסף על נשמה שהתקרבה, באמתחתו של הרב פיזם: "כשנפתח בית-הכנסת פתחנו שיעור ברוסית עבור העולים החדשים. קודם לכן חיפשנו מישהו שימסור את השיעור בשפה הרוסית, והתקשינו למצוא מישהו מתאים. אבל אז בהשגחה פרטית נכנס לבית חב"ד יהודי אקדמאי רוסי שהחל להתעניין ביהדות ויודע ספר. הוא הסכים בשמחה להתחיל למסור שיעורים. לא מזמן ביקש אותו אקדמאי לקנות תפילין והזכיר לנו שלא נשכח לעשות בתפילין שלו קשר של חב"ד..."

יודעים שלכל בעיה יש מיד אל מי לפנות. אנו משתדלים לקבל את כולם בסבר פנים יפות, ולעזור לכולם."

● מה הסוד להתחבב כל כך על התושבים?

"המוטו שלנו הוא: כשאנו נמצאים בשליחות, אנחנו צריכים להקריב את עצמנו ואת הפרטיות שלנו במידה לא-מעטה. כך למשל בליל-הסדר אנחנו אוכלים ביחד עם המשפחות. שליח חייב להיות מעורב עם הקהילה שלו וזה מה שפותח את הלבבות. רק כך אפשר להצליח בשליחות."

כשהוא נוגע בנקודה זו, הרב פיזם מבקש להזכיר את רעייתו הרבנית סימה, שמקדישה את כל הבית למען השליחות בכל רגע, ובכל יום מימות השנה.

הפעילות החב"דית משתרעת על פני כל התחומים בעיר, החל מהפעילות העונתית ועד לדברים הכי פרטניים. "הכתובת לכל ענין יהודי", היא לא מליצה בשדרות; שם הפעילות משתרעת על פני קשת רחבה של נושאים. הרב פיזם הצליח ליצור סביבו קהילה של ממש, הן מציבור העולים החדשים והן מציבור הותיקים.

בעקבות כך הוחלט בהתוועדות "שבת השנה לפתוח בית כנסת חב"ד. בינתיים המניינים מתקיימים בשבתות ובימים טובים בלבד אך כבר בתקופה הקרובה יתרחב המניין גם לימות החול.

"פתיחת בית הכנסת הביאה להגברת הפעילות. יהודים רבים שהחלו להתקרב לחב"ד באו בטענה מדוע אין מניין חב"די בעיר. בעקבות זאת החלטנו לפתוח בית כנסת למרות הקשיים הרבים. אחד המקורבים, עולה חדש, התנדב לעבודת הקודש; הוא השיג במה, שולחנות, וכן ספר תורה שהובאו מארגון חמ"ה בקריית מלאכי באדיבותו של הרב שלום בער גורליק שסייע בהקמת בית הכנסת."

מרתק לראות את הפסיפס הרחב של מתפללי בית הכנסת, המעיד יותר מכל על החביבות שהשליח זוכה לה. ותיקים לצידם של עולים. "מתקרבים" לצד יהודים דתיים, ספרדים לצד אשכנזים. שפה רוסית מתובלת בעברית רצוצה עם סלנג מרוקאי. אלו דברים שרק חב"ד בשדרות יכולה לייצר...

לפני מספר שבועות החליטה העירייה להעניק מבנה במרכז העיר עבור הפעילות, זאת בנוסף למבנה הקיים של בית חב"ד.

הפעילות בשדרות, כפי שהוזכר קודם, מתמקדת בכל פרט ופרט. שדרות ידועה כעיר מוכת אבטלה. בית חב"ד לא מזניח את הנושא ומשקיע משאבים רבים בעזרה וסיוע

יחס אישי. הרב פיזם מניף אל-על בבר מצווה לילדי עולים

כשהלכנו יחד ברחוב המרכזי של שדרות נוכחתי במוחשיות המושג "כתובת לכל עניין יהודי". ראשון קורא לו ומבקש להחליף מזוזה, שני רוצה לשוחח ולהתייעץ עמו בנושא שלום בית, שלישי רוצה לכתוב בדחיפות לרבי דרך האיגרות, עקב מצבו הקשה של הבן לאחר הניתוח, וכהנה רבות. הדברים הללו הם שגרת יומו של הרב פיזם. פעילות ללא הפסקה. רבים יודעים כי בית משפחת פיזם הוא כתובת בעיות רבות.

הרב פיזם: "כשבאנו לשדרות הפנמנו את העובדה כי איננו פקידי קבלה שעובדים לפי שעות. ראינו שיש צורך לפתוח את הבית בפני אנשים 24 שעות. ואכן ביתנו נהפך למוקד של פעילות. בית חב"ד נמצא בבית שלנו, ואנשים

פיזם את ביתו בשדרות ומאז השתקע בעיירה באופן של קבע.

את ההשגחה הפרטית החל לראות מיד עם התיישבותו במקום. להפתעתו מצא שכנים שבתם למדה ב"בית רבקה", והללו שמחו על בואו של שליח חב"ד למקום. הקבלת פנים היתה נרגשת מאד, דבר שחימים את הלב ונתן משנה מרץ להתחיל לפעול. אט-אט פילס הרב פיזם את דרכו בעיירה והפך לדמות מוכרת ומקובלת על כל גוויי הציבור, עולים וותיקים כאחד.

האהדה שיש לרב פיזם בשדרות, אינה יודעת גבולות. אנשי עסקים, פקידי עירייה, פרנסי העיר ויעמך, כולם מתייחסים אליו בכבוד רב ורואים בו כתובת לכל בעיותיהם.

"ה'שמע ישראל' של התהלוכה עדיין מצלצל באוזני". בתהלוכת "ל"ג בעומר

קבוצת נערי בר-מצוה משדרות, בכותל המערבי

על עצמה לממן את החיבור, וכבר למחרת חזרה אלי בהתרגשות ובהתפעלות גדולה, וסיפרה כי הרופאים עשו סדרת צילומים נוספת והתברר כי הכל עורבא פרח... זאת לאחר שיום קודם לכן הצילומים הראו דברים הפוכים לגמרי...

מעין זה היה גם בשבוע האחרון: אחד מנכבדי שדרות, איש עסקים ידוע, מתקשר אלי ומבקש שאבוא בדחיפות למשרדו. כשהגעתי לביתו סיפר לי כי קרה לו משהו חמור מאוד והוא חייב את עצמי. הצעתי לו לכתוב מכתב לרבי ב'אגרות'. היהודי התעקש לבוא איתי הביתה כדי לראות בעיני את

לבניית בית-הכנסת. אנשים תרמו ריהוט ומוצרים שונים וזכו לראות ישועות בעינייהם. "כשנכנסנו לבית הכנסת היתה לנו בעיה בהתחברות למערכת החשמל" – מספר הרב פיזם. "באותו זמן הגיעה לבית חב"ד אשה על מנת לבקש ברכה עבור בתה שסבלה מגידול ממאיר רח"ל. היא כתבה לרבי והכניסה את המכתב ב'אגרות'. במכתבו ציין הרבי את הפסוק "קרא לשמש ויזרח אור" כאשר על-ידי שמש בית הכנסת נהיה אור... סיפרתי לאשה כי בדיוק כעת אנו טרודים בנושא של חיבור חשמל לבית הכנסת, והצעתי לה לתרום את הסכום ובעזרת ה' ובברכתו של הרבי הכל יסתדר. האשה קיבלה

למשפחות נזקקות. בתקופה האחרונה הפעילות התרחבה לכדי מוסד של ממש. הוקם "בית חס" שמתפקידו לסייע למשפחות, אם בביגוד אם באוכל או במצרכים אחרים. מאות משפחות נעזרו עד כה על ידי בית חב"ד. כעת, בעקבות בואו לשדרות של השליח החדש הרב חננאל פיזם, מתוכנן לפתוח 'בית תבשילי גדול שיספק מנות באופן קבוע לתושבי העיר הנוזקים.

שדרות התפתחה בעשור האחרון, לא מעט בזכות אלפי העולים שהגיעו אליה. לא פלא אפוא שהרב פיזם משקיע רבות בפעילות עם העולים החדשים. "כאשר גל העליה היה בעיצומו, היינו שולחים מדי יום אוטובוס לעריכת בריתות מילה בירושלים. מדי פעם אנו מקיימים טקסי בר-מצווה לעולים החדשים בשילוב טיול לכותל המערבי וסעודת בר-מצווה חגיגית. רק לאחרונה נערכה חגיגת בר-מצווה ל-30 ילדי שדרות, כאשר שיא הביקור היה בכפר חב"ד ובבניין 770.

רבים מהעולים החדשים פוקדים בקביעות את בית הכנסת החדש, לא מעט בזכות הכתבות על חב"ד המתפרסמות בעיתונות הרוסית. מי שכותב את המאמרים הם העולים שהשתתפו בפעילות החב"דית ומרגישים צורך לספר את השתלבותם בקהילה החב"דית בעיר. כך למשל לאחר סדר פסח הציבורי, כמה מהמשתתפים כתבו בעיתונות הרוסית על פעילות חב"ד וההתרגשות שהיתה להם ביסדר'.

במשך כל ימות השבוע מתקיימים חוגים מיוחדים עבור העולים החדשים, בכל התחומים הן לנשים והן לגברים. מרצים דוברי רוסית רהוטה מעבירים את השיעורים, שמושכים אליהם עולים רבים (ראה מסגרת).

אין הרבה מקומות שתוכל לפגוש שם אהדה והערצה לרבי כפי שיש בעיר שדרות. אפשר לראות זאת על כל צעד ושעל. יהודים רבים מגיעים לבקש ברכה מהרבי באמצעות ה'אגרות קודש'. המילה חב"ד מעוררת כבוד. אנשים יודעים שישועות רבות מגיעות דרך חב"ד. כך למשל אשה שחלתה במעייים בצורה קשה. היא התקשרה לבית חב"ד והרב פיזם הציע לה לבוא לבית חב"ד בהתועדות י"ט כסלו ולכתוב לרבי. האשה זכתה לשפע של ברכות ברפואה שלמה, והדברים נעלמו כמו מאליהם...

כאשר הוקם בית הכנסת החב"די בחודשים האחרונים, אנשים רבים נדבו ממונים למקום בראותם לעצמם זכות לסייע

סגירת מעגל באולם המתנ"ס

מספר הרב פיזם: "בערב חג הפסח פגשתי בחור עם קוקו וכיפה וטלית קטן. מפתח קוצר הזמן לא נכנסתי עמו בשיחה, אבל במוצאי החג הראשון של פסח פגש אותי שוב ושאל אותי לאן אני הולך. אמרתי שאני הולך לנקות את המתנ"ס לאחר היסדר' הציבורי שהתקיים שם בהשתתפות 300 יהודים. בו-במקום אמר 'אני רוצה לבוא אתך ולעזור לך'. בתחילה לא הסכמתי אבל לאחר הפצרות מצדו הסכמתי בלית ברירה.

"נכנסנו יחד לאולם הספורט ואז הוא ראה את האולם הגדול ובאמצעו השולחנות הארוכים ועליהם עדיין שיירי ליל הסדר. הוא החל להתרגש מאד, ואז סיפר לי כי כשהיה ילד, לפני שנים ארוכות, השתתף בתהלוכת ל"ג בעומר ובכינוס הילדים שהתקיים בדיוק באולם המתנ"ס בו נכחנו. מה שנתר בזכרוננו כל השנים זה הפסוק "שמע ישראל". 'ההד של ה"שמע ישראל" מצטלצל באוזני כעת כאילו אני נמצא שוב בתהלוכת ל"ג בעומר', אמר בהתרגשות. לאחר מכן המשיך לספר על השנים שעברו עליו מאז, כאשר נסע להודו שם הכיר כתות שונות ומשונות, אבל הישמע ישראלי לא עזב אותו לעולם, ובכל פעם שעסק בענייני עבודה זרה נזכר בזה.

"כיום הצעיר הזה נחשב לאחד המקורבים המתקדמים..."

פעילותו של הרב פיזם לא מוגבלת לשדרות בלבד, אלא היא מקיפה גם את תושבי הקיבוצים שבנגב. הוא הצליח למצוא מסילות ללבם ולכבוש אותם בקסמו. לרב פיזם הוקצתה פינה קבועה מדי יום שישו בתחנת הרדיו "קול הנגב" ובה הוא משוחח על פרשת השבוע. אחד השדרנים הבכירים בתחנה המיוודד עם הרב פיזם, החל לארח אותו לפינת יהדות. השיעור מוגש בשפה קלילה ומעניינת שגורמת למהפכה של ממש בקרב קיבוצי ומושבי הסביבה. לא מעט אנשים יצרו קשרים עם הרב פיזם בעקבות התוכנית. אנשי הרדיו 'קול הנגב' ערכו סקר פנימי והתברר כי התוכנית של הרב פיזם היא הפופולארית ביותר בימי שישו...

הרב פיזם לא מסתפק בזאת, והוא מגיש גם טור קבוע בעתונות המקומית, ובה הוא מביא רעיונות לפרשת שבוע וסיפור חסידי. "מדורים אלו גרמו להתעוררות רבה ולהתקרבותם של יהודים רבים", הוא אומר. "איך לנו מושג עד כמה מדור כזה פועל על אנשים.

הפעילות של הרב פיזם בשדרות מביאה לתוצאות חיוביות בשטח. אמנם עדיין לא הוקמו מוסדות חינוך חב"ד בעיר, אבל לזכות הרב פיזם נזקפים עשרות ילדים הנוסעים כל יום לתלמוד-תורה חב"ד בנתיבות, בהנהלתו של הרב ישר אדרעי.

לפני חצי שנה הגיע לשדרות הרב חננאל פיזם, האח שלו, כדי לקיים בפשטות את "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק". הרב משה זאב פיזם רואה בכך תחילת תקופה חדשה: "האדמה כאן חרושה, כעת צריכים לקצור את הפירות".

● מהן התוכניות לעתיד?

"בית חב"ד לא מתכוון לשקוט על שמריו. כעת אנו עוסקים בפרוייקט עתידי להקמת מוסדות חב"ד, וזאת במקביל לפיתוח הפעילות הקיימת. ב"ה אחי הרב חננאל נקלט היטב בעיר. אנשים מחבבים אותו, ובעקבות בואו נפתחו בעיר חמישה שיעורי תורה חדשים. כעת הוא התמקם באחת השכונות החדשות והחל להפעיל משם את הפעילות החב"דית. כל זאת במקביל לפתיחת 'בית התבשילי' שיתקיים בקרוב, וכן הכנות אחרונות לקראת פתיחת בית חב"ד במרכז העיר".

הרב חננאל פיזם: "אני חייב לציין כי הפעילות בעיר מתאפשרת רק בגלל היחס החיובי והחם שרוחשים תושבי העיר לאחי. היכן שאני נמצא אני נתקל בתגובות הערצה לחב"ד, כל זאת בזכות הפעילות רבת-השנים

התוועדות רבתי של תושבי שדרות. נואם: הרב בן ציון גרוסמן שליט"א

וכשהרבי חזר מהתפילה, מסר את המפתח לרבי. באותה הזדמנות אמר הרבי: "בוודאי ידוע לך כי מסירת המפתח הוא גם מסירת הבעלות של העיר, ומכיוון שאני בעל הבית של העיר, אני לא אתערב יותר מידי בענייני המושב, אבל אני מבקש ממך לסייע בענייני תורה ומצוות..."

כשחזר לארץ היה נרגש מאד. בהתוועדות מיוחדת שנערכה, סיפר בהתרגשות כי היה קצין ביחידות מובחרות ועבר מלחמות קשות. אבל פיק ברכיים כמו שהיה לו אצל הרבי הוא לא הרגיש גם בחזית הקשה ביותר. לאחר מכן הוציא חוברת מיוחדת המתעדת את פגישותיו עם מנהיגים, כאשר התמונה של הרבי היתה המרכזית והבולטת ביותר.

הנפלאות של האגרות קודש, עליהן שמע כה רבות.

הוא כתב לרבי בדחילו ורחימו, אמר "יחי אדוננו" והכניס את הפתק. הוא פתח את הספר והחל לקרוא מילה במילה. כשסיים לקרוא, פניו היו שטופות בדמעות. הוא הגיב בהתרגשות: "כל מילה דיברה על מצבי. בדיוק לבעיות שכתבתי..."

ההערצה לרבי היא לנחלת כל התושבים, החל מראשי העיר שתמיד הרגישו קרבה מיוחדת לחב"ד, וזאת בשל מוצאם ממרוקו, שם הכירו את הפעילות החינוכית של חב"ד. ראש העיר הקודם מר דוד בוסקילה אף זכה להיות בתשי"נ אצל הרבי ולמסור בידו את מפתח העיר. הוא המתין ליד גן-עדן העליון,

עם ילדי עולים חדשים בבניין 770 בכפר חב"ד

השליח החדש לשדרות הרב חננאל פיזם

שהתקיימה עד כה".

בפיו של השליח ה"טרי" יש גם סיפור "טרי" שאירע באחד מבתי הספר בעיר: "במסגרת הפעילות", מספר ר' חננאל, "ניגש אלי יום אחד ילד שמדבר עברית מתובלת ברוסית ומצהיר בקול רם: "אני יהודי!" הילדים "תיקנו" אותו ואמרו לו "אתה דתי!"... ואז הוא הוציא מכיסו תמונה של הרבי. התברר כי הילד הגיע מאוקראינה לפני מספר חודשים ולמד באחד מבתי הספר של "אור אבנר". בעקבות קשר שיצרנו עם משפחתו, החלה האמא (שהיתה בתחילה מאד אנטו) להתקרב לבית-חב"ד ולהגיע לשיעורים ביהדות. הילד שנקרא בפי חבריו והוריו בשמו הרוסי מתעקש על שמו היהודי: 'אנחנו יהודים והשם היהודי שלי זה דוד-אברהם', הוא אומר לאמו. ביי"א ניסן הגיע לבית חב"ד ובידו מתנה לרבי לכבוד יום הולדתו ה-100...

הפעילות של הרב פיזם חדורה במסר העיקרי של הפצת בשורת הגאולה. בעיר קיימים מספר שיעורים שעוסקים בשיעורים בענייני משיח וגאולה. "אצלנו יהודים מקבלים בפשטות ובאמונה תמימה שהרבי הוא המלך המשיח", אומר הרב פיזם.

אפיזודה מעניינת הקשורה לכך, מספר הרב פיזם: "בשנה שעברה ערכנו סעודות משיח בבתי הכנסת בשדרות. כאשר הגעתי לאחד מגבאי בתי הכנסת וביקשתי ממנו להכריז על סעודת משיח. הגבאי נרתע לרגע מלהכריז על "סעודת משיח". זה היה נשמע לו קיצוני מדי. כאקט של "פשרה" הכריז באלתור על "סעודת הרבי מליובאוויטש"...

ר ק לעתים רחוקות נמצאת שדרות בכותרות הארציות. בזמן האחרון מצאה את עצמה לפתע מככבת בראש מהדורות החדשות עקב ירי המרגמות. הרב פיזם לא

מתרגש מהחרדה העוברת כעת על שדרות. "אנחנו עובדים כעת להרגיע את המצב ולהביא ליהודים את הביטחון הגמור, כפי שקיבלנו בתשובה של הרבי, אשר אין להתרשם כלל וכלל ולחזק את הביטחון. יחד עם זה אנחנו מפרסמים את האזהרות של הרבי בנוגע לשלמות הארץ. בשנה האחרונה חילקנו את עלוני "אקטואליה" לתושבי שדרות, ולמרות הציפיות לקראת ירי, קיוויו בסתר לבנו שבכל זאת זה לא יהיה כל כך אקטואלי עבורנו, אבל בסופו של דבר זה אכן הגיע. בשביעי של פסח, פחות משבוע לפני נפילת הפצצות, ארגנו בעיר 11 סעודות משיח, בתגבור של צוות תמימים שהגיע מחוץ לעיר כדי לסייע בפעילות. ההצלחה היתה למעלה מהמשוער. התקיימה תהלוכה שמחה ברחובות שדרות, ובסעודות שוחחנו על האמונה בביאת המשיח. כמה אנשים פנו לרב פיזם ואמרו לו כי הם מרגישים שהנס שאירע לשדרות, היה בגלל הפעילות של חב"ד בסעודת משיח..."

בעקבות המצב מתכנן הרב פיזם תהלוכת ל"ג בעומר בשטורעם גדול, בשילוב כתיבת ספר תורה לזכות תושבי שדרות. כתום הסיוור שלנו בשדרות מסכם הרב פיזם: "במובן מסוים נחשבת שדרות כעיר 'ספרי'. היא נמצאת מרחק קילומטר אווירי מבית חנון שבעזה. אבל מכל מקום אפשר להפיק מכך לקח מעניין: כשם שהרבי מה"מ הזהיר והתריע בנבואה מה שיתרחש חלילה אם יחזירו שעל אחד מארץ הקודש, וכיום כולנו רואים את תוצאות הויתורים של ממשלות ישראל, בדיוק כך, תתגשם כבר נבואתו של הרבי "הנה הנה משיח בא" תכף ומיד ממש.

הרב פיזם מאחל לו ולכולם כי את התהלוכה הגדולה שהם מתכננים השנה בשדרות בל"ג בעומר, יזכו לעשות בהשתתפותו של הרבי מלך המשיח.

בהערכות המטה לקראת כ"ח ניסן, היום בו ימלאו עשר שנים לשיחתו המיוחדת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בה הטיל על החסידים את האחריות להבאת המשיח. מבין שלל הרעיונות שהועלו באותה ישיבה, שבטח יראו אור בשבועות הקרובים, הוחלט לארגן עבור אנ"ש "שבת שכולה משיח".

פעילי המטה החלו מיד בעבודת ארגון קדחתנית, וכעבור כמה ימים ספורים חתמו חוזה עם מלון פרדייז-נגב שבעיר האבות באר-שבע, והבטיחו את השתתפותם של עשרות רבנים ומשפיעים בשבת זו.

מפאת הזמן הקצר שעמד לרשותם, פורסמה מודעה אחת בלבד בשבועון "בית משיח" שיצא לאור ליי"א ניסן וכן בעלון "שיחת הגאולה". אבל הבשורה על השבת המיוחדת עברה, כמעט ללא פירסומה, בקרב קהילות חב"ד בארץ הקודש.

כמאה משפחות הזדרזו להבטיח את מקומם כבר לפני חג הפסח, אבל כמו תמיד

"לישועה ולנחמה", שורר שקט מוחלט בקהל, עד שהחזן ממריץ אותם ואומר "ונאמר אמנן?" מסביר הרבי, ש"חיים ושלום" כמו גם "ששון ושמחה" הם ברכות נטו, אבל "ישועה ונחמה" באים לאחר הצרות, והקהל אינו רוצה לא את הצרות ולא את הישועות; עד שהחזן אומר לקהל שמאחר שאנו נמצאים עמוק בתוך הצרות – כדאי לצפות לישועה ונחמה. גם אנחנו לא היינו מעוניינים במצב שנוצר בשנים האחרונות, אבל במציאות העכשווית אנחנו עומדים בניסיון, איתנים באמונתנו ובטחונו בהתממשות דבריו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ומצפים לישועה והנחמה השלימה, תיכף ומיד ממש.

הצלחה מדהימה

בתחילת חודש ניסן כינס "מטה משיח בארץ הקודש" את הוועד הפועל של המטה, בו חברים רבנים, משפיעים ופעילים, כדי לדון

נשמעה זעקה פנימית, כזו הפורצת מעמקי הלב, חוצה את גבולות האדישות הגלותית – קולו של שליח המבקש לראות את משלחו; קולו של חסיד המבקש לראות את רבו מתגלה כאן ועכשיו כמלך המשיח לעיני כל.

ההתעוררות סחפה את הקהל, והרבנים הנוכחים במקום הוזעקו אל בימת הקריאה. ליד ספר התורה נעמד הרב ישראל הלפרין, רבה של קהילת חב"ד בהרצליה, ובכוח התורה פסק כי הקבי"ה חייב להביא את הגאולה והרבי צריך להתגלות תיכף ומיד ממש. הרגעים הבאים היו מלאים באמונה טהורה מהולה בגעגועים עצומים לראות את מלכנו משיחנו.

וכשהחזן החל לומר "מי שעשה ניסים", ניכרתי באימרה קצרה של הרבי מלך המשיח, ששאל פעם: מדוע כשהחזן אומר "לחיים ולשלום", הקהל כולו עונה מיד "אמן!", כשהוא אומר "לששון ולשמחה", מזדרזים כולם לענות שוב "אמן!", ואילו כשהחזן אומר